

Sygn. akt VI GC 1313/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. M.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powódki D. M. kwotę 1 033,20 złotych (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powódki D. M. kwotę 1 339 złotych (jeden tysiąc trzysta trzydzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w Ł. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 1313/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 lutego 2017 roku powódka D. M. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwoty 1 033,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. K.. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu została wystawiona poszkodowanemu faktura o numerze (...) na kwotę 2 324,70 złotych brutto (14 dni według stawki w kwocie 166,05 złotych brutto).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wypłacił odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1 291,50 złotych niezasadnie obniżając zastosowaną przez powódkę stawkę najmu do kwoty 92,25 złotych brutto za dobę.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 czerwca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2549/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując jednocześnie wysokość stawki zastosowanej przez powódkę za najem przedmiotowego pojazdu zastępczego. Pozwany wskazał również, że poszkodowany mógł z łatwością znaleźć korzystniejszą – tańszą ofertę najmu pojazdu zastępczego, a także, że z treści przedstawionej faktury nie wynika, ażeby została ona zapłacona, a więc powódka nie udowodniła, że w jej majątku powstała szkoda majątkowa, którą winien zrefundować pozwany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 14 czerwca 2016 roku uszkodzony został pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. K..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł..

niesporne

W dniu 28 czerwca 2016 roku poszkodowany J. K. po oddaniu uszkodzonego pojazdu do naprawy przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P., wynajął od D. M. prowadzącej nieopodal wypożyczalnię samochodów, pojazd zastępczy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 135 złotych netto za każdy dzień najmu.

Najem pojazdu zastępczego trwał 14 dni.

umowa najmu samochodu – k. 18 akt, zeznania świadka J. K. – protokół skrócony rozprawy z dnia 22 stycznia 2018 roku – k. 79-80 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:09:15), protokół przekazania i zwrotu pojazdu – k. 19, 20 akt, oświadczenie – k. 17 akt

W dniu 23 czerwca 2016 roku poszkodowany J. K. zawarł z D. M. umowę cesji wierzytelności w celu pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 16 akt

W dniu 14 lipca 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 14 dni D. M. wystawiła poszkodowanemu J. K. fakturę o numerze (...) na kwotę 2 324,70 złotych brutto.

faktura – k. 15 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 1 291,50 złotych uwzględniając okres 14 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 92,25 złotych brutto za dobę.

decyzja – k. 21, 27-28 akt

Uszkodzony pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zaliczany jest do klasy pojazdów C.

Wynajęty pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zaliczany jest do niższej klasy pojazdów – B.

Wypożyczalnia samochodów i zakłady naprawcze z C. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy B stawki od 69,11 złotych netto do 147,19 złotych netto za dobę (tj. od 85,01 złotych brutto do 181,04 złotych brutto) za dobę.

opinia biegłego sądowego M. P. – k. 85-97 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przed stroną przeciwną.

Sąd uwzględnił pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Uznając je za wiarygodne, Sąd oparł się również na zeznaniach świadka J. K. w szczególności w zakresie, w jakim świadek wskazywał na przyczyny wynajęcia pojazdu od powódki i sposobu korzystania z pojazdu zastępczego.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie miała opinia biegłego sądowego w zakresie mechaniki samochodowej M. P.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była także kwestionowana przez żadną ze stron, toteż Sąd oparł się na niej dokonując rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i ustalając, że stawka za dobę najmu pojazdu zastępczego, której domaga się powódka, tj. w kwocie 135 złotych netto, jest stawką rynkową.

W ocenie Sądu powództwo było zasadne w całości.

W niniejszej sprawie powódka D. M. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwoty 1 033,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie stawek najmu. Okres najmu pojazdu (14 dni) nie był kwestionowany, podobnie jak legitymacja procesowa powódki, czy zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego. Pozwany podnosił jednakże, że poszkodowany mógł z łatwością znaleźć korzystniejszą – tańszą ofertę najmu pojazdu zastępczego, a także, że z treści przedstawionej faktury nie wynika, ażeby została ona zapłacona, a więc powódka nie udowodniła, że w jej majątku powstała szkoda majątkowa, którą winien zrefundować pozwany.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, to wskazać należy, że poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania najtańszej na rynku oferty najmu pojazdu zastępczego i w ramach powyższego obowiązku nie sposób wymagać od niego jakiejś ponadprzeciętnej aktywności w poszukiwaniu takiej oferty, nadto, jak wynikało z zeznań świadka J. K., oddał on uszkodzony pojazd do naprawy w warsztacie prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. i wynajął od powódki prowadzącej nieopodal wypożyczalnię samochodów pojazd zastępczy, a zatem przyjąć należy, że bliskość tych dwóch przedsiębiorstw przesądziła o decyzji poszkodowanego – osoby w podeszłym wieku, schorowanej, a zatem nie sposób czynić z okoliczności wyboru wypożyczalni powódki zarzutu naruszenia obowiązku minimalizacji szkody poprzez nieposzukiwanie tańszych ofert najmu w okolicach.

Nadto w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że faktyczne poniesienie kosztów najmu pojazdu zastępczego nie jest warunkiem skutecznego domagania się zwrotu tych kosztów. Stanowisko to jest wynikiem analizy uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28). Wprawdzie Sąd Najwyższy wskazał, że „strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego”, ale nie można z tego wyprowadzić wniosku, że poszkodowany może domagać się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego tylko, jeżeli faktycznie poniósł te koszty poprzez zapłatę stosownej kwoty. Zauważyć bowiem należy, że przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego było to, czy osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej w ogóle przysługuje refundacja kosztów najmu pojazdu zastępczego. Sąd Najwyższy wskazał, że co do roszeń

o naprawienie szkody powstałej bezpośrednio w pojeździe w orzecznictwie ukształtował się pogląd, iż naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, bo istotne znaczenie ma fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie. Analizując zaś, czy osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej może domagać się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego Sąd Najwyższy zaznaczył, że poszkodowanemu nie przysługuje roszczenie z tytułu samej utraty możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu, a poszkodowany będzie miał roszczenie, jeżeli w związku z uzyskaniem pojazdu zastępczego w jego majątku powstanie uszczerbek. Poszkodowany musi wykazać, że faktycznie skorzystał z pojazdu zastępczego. Tak więc dochodzenie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego nie jest uzależnione od faktycznego opłacenia kosztów najmu pojazdu zastępczego, ale od wykazania uszczerbku w majątku w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego. Uszczerbek w majątku w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego powstaje zaś nie tylko w sytuacji opłacenia faktury za najem tego pojazdu, ale także wówczas kiedy jedynie została wystawiona ta faktura, bowiem w tej sytuacji w majątku powstają pasywa. Poszkodowany przedkładając fakturę za najem pojazdu zastępczego udowadnia, że w jego majątku powstał uszczerbek w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego.

W sytuacji cesji wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego skuteczne dochodzenie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez powoda będącego cesjonariuszem, który wynajął poszkodowanemu pojazd zastępczy, uzależnione jest zatem od wykazania, że poszkodowany wynajął pojazd zastępczy i jest zobowiązany do poniesienia kosztów z tym związanych. Dowodem wynajęcia przez poszkodowanego pojazdu zastępczego i powstania z tego tytułu pasywów w jego majątku jest faktura za najem pojazdu zastępczego. Poniesienie zaś przez poszkodowanego kosztu najmu pojazdu zastępczego nastąpiło poprzez przeniesienie na rzecz powoda wierzytelności przysługującej poszkodowanemu względem pozwanego z tytułu odszkodowania, w zakresie kosztów pojazdu zastępczego. Już bowiem samo powstanie wymagalnej wierzytelności o zapłatę czynszu najmu przysługującego wynajmującemu wobec poszkodowanego powoduje u tego ostatniego powstanie nowych lub zwiększenie się istniejących pasywów. Zwiększenie pasywów lub powstanie nowych jest zaś niczym innym jak poniesieniem straty przez poszkodowanego w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. (tak np. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 20 października 2015 roku, sygn. akt VIII Ga 162/15).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie

indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego J. K. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11), który w niniejszej sprawie nie był kwestionowany i wynosił 14 dni.

Odnosnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powódka domagała się refundacji przedmiotowych kosztów według stawki w wysokości 135 złotych netto za dobę (166,05 złotych brutto).

Z opinii biegłego sądowego M. P. wynikało, że uszkodzony pojazd marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zaliczany jest do klasy pojazdów C, zaś pojazd wynajęty (marki F. (...)) zaliczany jest do niższej klasy pojazdów – B. W tej sytuacji uzasadnione jest ustalanie celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawek stosowanych za najem pojazdu klasą odpowiadającą pojazdowi wynajętemu.

Wypożyczalnie samochodów i zakłady naprawcze z C. i okolic w okresie likwidacji szkody stosowały za najem takich pojazdów zastępczych (klasy B) stawki od 69,11 złotych netto do 147,19 złotych netto za dobę (od 85,01 złotych brutto do 181,04 złotych brutto) za dobę. Powyższe zaś pozwala na przyjęcie, że stawka, według której powódka domaga się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, tj. w kwocie 166,05 złotych brutto, jest stawką rynkową, a jednocześnie pozwany nie przedstawił żadnych argumentów przemawiających za zastosowaniem w sprawie stawki przyjętej przez pozwanego w kwocie 92,25 złotych brutto – mieszczącej się wprawdzie w zakresie występujących stawek, ale będących jednocześnie stawką jedną z najniższych.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (14 dni) oraz stawki w kwocie 166,05 złotych brutto, a zatem kwotę 2 324,70 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 1 291,50 złotych, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 1 033,20 złotych, co powodowało, że żądanie pozwu było zasadne w całości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powódki D. M. kwotę 1 033,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powódki kwotę 1 339 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 52 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 270 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami) oraz 1 000 złotych tytułem zwrotu wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego. Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył pozwanego uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 15 czerwca 2018 roku